

bidrag, medlemskontingenter eller på anden vis. Men det her er efter vores mening den værst tænkelige måde at løse problemet på, hvor man misbruger skattesystemet til en tvangsopkrævning. Derfor vil vi ligesom i 1986 også denne her gang stemme nej.

Vi vil ikke i dag bebrejde Venstre, at de har ændret standpunkt siden 1986. Tværtimod synes vi, der er grund til at rose Venstre for, at man en gang imellem går ind og evaluerer sine politiske standpunkter og – hvis der er opstået fejl undervejs – også retter dem. Så Venstre hilses velkommen blandt de partier, der kan se, at dette her er en dårlig måde at gøre det på.

Vi glæder os så bare til, at også andre partier følger efter. Vi kan forstå, at hr. Jacob Haugaard også har den opfattelse, og der er plads til flere, sådan at vi en dag kan få den her støtteordning fuldstændig afskaffet.

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Anders Fogh Rasmussen startede debatten om behovet for de politiske partier. Selv om der faldt en del mindre venlige bemærkninger om, hvordan partierne havde fungeret, så måtte man vel dog trods alt konkludere, at det nærmest var sådan, at det var ikke alt for godt med partierne, men det gik dog vist slet ikke uden. I hvert fald var der ikke noget direkte forslag om, at nu skulle vi se at finde andre veje end de politiske partier og da slet ikke Venstre som parti.

Jeg tror nok, man må sige, at hvis man forfølger også den historiske vinkel, som hr. Anders Fogh Rasmussen anlagde, så har de politiske partier – og Venstre er i den forbindelse et af de prominente eksempler på det – tegnet Danmarks politiske historie igennem de sidste hundrede år.

Partierne og folketingsgrupperne er basis for Folketingets arbejde; det ved vi alle sammen. Det er den måde, det er organiseret på, og det er utænkeligt, hvis Folketinget skulle arbejde uden partigrupperne som basis.

Partierne er nødvendige for demokratiet, for kandidatopstillingen og for folkeoplysningen. De politiske partier spiller en helt afgørende rolle i den sammenhæng. Det er ikke enkeltmandsarbejde, der her er tale om. Derfor må det ikke blive så vanskeligt og dyrt at være politisk aktiv, at man udkonkurrerer partierne og deres medlemmer, når man foretager den økonomiske sammenligning, som nødvendigvis må ske med, hvordan andre muligheder for at manifestere sig politisk er. Partierne må ikke blive udkon-

kurreret af interesseorganisationerne, af græsrodsbevægelserne eller andre, der har adgang til offentlig støtte.

Jeg tror, man må sige, at i den forbindelse kan vi lære af, hvad udlandet gør. Det er ikke ligegyldigt, om der er partier. Hvis der ikke er partier, får vi et demokrati, der kommer til at fungere væsentlig dårligere. Det er den konklusion, man har draget i en række demokratiske lande, som vi normalt sammenligner os med.

Det er vel også derfor, at Venstre er gået aktivt ind i den hvervekampagne, som en række partier i fællesskab har startet for nylig. Det må vel være ud fra en erkendelse af, at partierne i sig selv er af betydning.

Men sagen er jo, at når man begynder at kigge på økonomien, så gælder der forskellige forhold og forskellige muligheder for de politiske partier. For Venstre gælder det, at partiets økonomi ikke kan bæres af medlemskontingenter. Det tror jeg trods alt også hr. Anders Fogh Rasmussen vil indrømme, og det er i hvert fald det, der er dokumenteret af andre fra denne talerstol. Det er jo derfor, Venstre lægger så stor vægt på, at man ikke mister de bidrag, og at man stadig væk kan holde fast i de skjulte bidrag og ikke tvinges ud i en åbenhed, således som vi fik et enkelt eksempel på i forbindelse med valgkampen sidste sommer, da det ved et uheldigt tilfælde – set med Venstres øjne – blev afsløret, at man modtog tilskud fra mejerierne.

Men det er jo det, som også understreger, hvad der er Venstres dilemma i denne sag. For Venstre vil jo egentlig gerne, som hr. Anders Fogh Rasmussen sagde, have fulgt den balance, så man fik afskaffet muligheden for at give tvangsbidrag – eller hvad vi nu skal kalde dem, med fare for, at hr. Melchior kommer på talerstolen – fra interesseorganisationerne. Så kunne man også fra Venstres side åbne for regnskaberne og vise, hvad det egentlig var. Der er jo en rimelig sammenhæng, og hvis Venstre havde fulgt det i historisk praksis, så havde jeg ikke bebrejdet Venstre noget i dag, for så havde vi faktisk stået med en helt anden situation. Så havde vi ikke behøvet denne diskussion, og det havde alt sammen været meget behageligere og lettere.

Men Venstres partisekretær har jo med mellemrum været dejlig åbenmundet og sagt tingene, som de ser ud, og jeg vil godt citere, hvad Claus Hjort Frederiksen har sagt til Berlingske Tidende for nogen tid siden: